

6. synodálna téma



Dialóg v Cirkvi a spoločnosti

Celý synodálny proces je o dialógu, avšak šiesta synodálna téma nás špeciálne pozýva uvažovať a viesť dialóg o samotnom dialógu. O tom, ako ho uskutočňujeme vo vnútri Cirkvi a ako ho realizujeme v spoločnosti, uprostred ktorej sa nachádzame. Prečo? Lebo dialóg umožňuje vzájomné porozumenie. Ponúka priestor vzájomného obohatenia, kde môžeme spoznávať seba a spoznať hodnotové bohatstvo a postoje druhých. Viesť dialóg je teda stále aktuálne. Keď sa otvoríme dialógu a máme čas na počúvanie a vyjadrenie sa, či už medzi sebou a Bohom, dvoma ľuďmi, rodinami, cirkvami, národmi, ale aj s blízkym okolím, rodí sa spolupatričnosť a vzniká spoločnosť.¹ Vieme, že to nie je jednoduché a viesť dialóg si neraz vyžaduje vytrvalosť a trpezlivosť.²

Poslal nás do sveta

„Ako si ty mňa poslal na svet, aj ja som ich poslal do sveta...“ (Jn 17,18). Ježiš prišiel na tento svet, aby priniesol nový spôsob života a uzdravoval každý neuh a každú chorobu medzi ľuďmi (Por. Mt 4,23). Nebol odtrhnutý od reality života. Mal čas dôverného stretnutia s Otcom a čas vo svete uprostred konkrétnych ľudí. Aj nás posielal do sveta. Nie sme tu len preto, aby sme chodili do kostola, no potrebujeme čerpať z prameňa Lásky, aby sme sa naplnili Božím Duchom a vniesli ho do sveta.

Nemôžeme byť odtrhnutí od sveta, lebo sme do neho poslaní. Dôležité je byť prepojený so svetom prostredníctvom dialógu. Aj Tomáš Akvinský vo svojej dobe viedol dialóg so svetom a nebál sa vychádzať z Aristotela, hoci to bol pohan. Svet nás neraz môže obohatiť, pretože drží ruku na pulze doby a toku života.

Svet zároveň hľadá odpovede na otázky, ktoré si kladie. Zaznieva to v piesňach, v literatúre, v rozhovoroch... je to ako výkrik reálneho života, hoci neraz aj vulgárnym spôsobom. Nejakým spôsobom si kladie otázku hľadania pravdy, ktorá vyslobodí a tu je niekto, kto hovorí „Ja som cesta, pravda a život!“ (Jn 14,6). Mnohí sa cítia osamotení a tu je niekto, kto hovorí „Vy ste moji priatelia...“ (Jn 15,14). Veľa krát sa ľudia takto dotýkajú evanjelia, a ani nevedia ako a my môžeme do ich hľadania priniesť svetlo. Svet má otázky a my vieme, kde hľadať odpovede. Mali by sme sa však pýtať samých seba, či na ne odpovedáme, či sa skôr nedotýkame toho, čo svet nezaujíma a čo nepotrebuje počuť.

Byť na pulze doby

Duch je ako vietor, ktorý cítime, počujeme jeho šum, no nevieme odkiaľ prichádza a kam ide... (Por. Jn 3,8). Dôležité je, že nás privádza ku kráse života. Zachytili sme vanutie Ducha? Čo nám Duch hovorí teraz? Ak si povedzme chceme zobrať príklad od Don Bosca, skôr ako pozeráť na to, čo robil vo svojej dobe, je dôležitejšie pýtať sa, čo by pod vplyvom Ducha robil teraz. Ani Ježiš nepovedal učiteľovi zákona „rob toto“, ale „chod' a rob aj ty podobne!“ (Lk 10,37). Potrebné je pretlmočiť evanjelium do dnešnej doby. Mať reč, ktorej by ľudia súčasnosti rozumeli. Neostať kdesi v múzeu a ne viesť dialóg so spoločnosťou, ktorá bola napríklad pred 500 rokmi.

Otázky k dialógu

- Aké sú miesta a prostriedky dialógu v našej miestnej Cirkvi?
(farnosť, diecéza, komunita, spoločenstvo...)
- Čo sme sa my ako miestna Cirkev alebo aj ja osobne naučili v dialógu so svetom?
(sféra: politiky, ekonomiky, kultúry, občianskej spoločnosti...)
- Ako podporujeme spoluprácu s inými spoločenstvami?
(cirkevnými, náboženskými, občianskymi...)



Poznámka

Stále budte tvoriví a slobodní a predovšetkým sa nechajte viesť Božím Duchom. Pokúsili sme sa priblížiť myšlienky, ktoré nás pri tejto téme oslovili, preto aj uvedený text má poslúžiť iba ako inšpirácia.

Poznámky

- ¹ Por. FRANTIŠEK. *Príhovor pred modlitbou Regina caeli*, 8.5.2022 [cit. 10.05.2022]. Dostupné na internete: <https://www.vaticannews.va/sk/papez/news/2022-05/papez-v-nedelu-dobreho-pastiera-vieme-neskakat-druhému-do-reci.html>.
- ² Por. *Vademékum pre synodu o synodalite*, s. 41.